GEDICHT VAN JAN-ANNE OVER DE AVOND VAN 18 SEPTEMBER IN DE CAMP

Mensen met verschillende problemen en omstandigheden krijgen gelukkig in Woudenberg een kans.
In Woudenberg is sinds kort in het Cultuurhuis de Kleine Schans.

Op een dag las ik op Facebook van De Kleine Schans voor mij een interessant bericht.
Het was tot de mensen met ASS gericht.

De Kleine Schans organiseerde op de avond van 18 september een bijeenkomst in De Camp.
Ik dacht bij mijzelf: “Laat ik daar maar naar toe gaan, wordt het niets, is het geen ramp”.

Gelukkig was op die avond geen regen.
In de hal van De Camp kwam ik Inge tegen.

Heel stom. Ik had voor consumpties geen geld bij me.
Inge was bereid de consumpties voor te schieten. Zo vriendelijk was ze.

Even later kwamen er twee jonge mannen binnen.
Rond acht uur besloten we te beginnen.

We stelden ons aan elkaar voor en vertelden aan elkaar wat wij doen in ons dagelijkse leven.
De sfeer was open en ontspannen. Zo had het ook moeten wezen.

In de groep vertelde ik wat over mijn hobby’s zoals het lezen van diverse boeken.
Ook las ik mijn persoonlijk gedicht voor. Daarin deed ik mijn levensstijl of leefwijze uit de doeken.

Voor wie niet weet:
Mijn sociale netwerk zal voor altijd zeer klein blijven.
Heel bewust heb ik géén vrienden en ook géén relatie.
Dat heeft niets te maken met frustratie.
Mijn grenzen zal ik nooit overschrijden.
Hoe stelling het ook in mijn gedicht het klinkt: “nooit meer”.
Als het nodig is, zeg ik het nog een keer.
Op mijn zeer kleine sociale netwerk heb ik me dus vastgelegd.
Voor eenzaamheid ben ik niet bang.
Immers ik ga mijn eigen gang.
Ik kies mijn eigen pad.
Van het alleen zijn, ben ik nooit zat.
En hiermee heb ik alles gezegd.

Mijn levensstijl is ook op Facebook en LinkedIn te vinden onder de naam: Jan-Anne van Lunteren

Op vrijdagavond 13 oktober zullen wij ons bezighouden met een spel.
Weest ervan overtuigd dat ik me hiervoor open stel.

Jan-Anne